

Usnula dzěvečka pod lelujum,
přijel k ni Janiček, obudzil ju:
Stavaj, mila, nělež,
me srdečko pocěš,
budzěš mojum.

Dybych ja vědzěla, že budzěš můj,
dalač bych ja tobě prstyněk svůj.
Prstyněk ze zlata,
krakovska robota,
kochanku můj.

Dybych ja vědzěla, že budzěš můj,
dalač bych ja tobě vjuneček svůj.
Vjuneček zeleny,
ješče nězvědněny,
kochanku můj.

531. ZTRACENÝ VĚNEC

976.

Čel. I. 40. Žeg. P. p. 113. 118. Erb. I. 76. II. 78. Zp. I. 326. Ol. 470. Lip. I. 109

Va - la - ši, Va - la - ši, kde ste o - vce pá - sli? Ztra - ti - la sem ví - nek, kte - rý ste ho na - šli?

Valaši, Valaši,
kde ste ovce pásli?
Ztratila sem vínek,
který ste ho našli?

My sme ho nenašli,
ale sme viděli,
červené pantličky
po vodě plynuly.¹⁾

Valaši, Valaši,
na lodě sedajte,

můj zelený vínek
po vodě hledajte.

Dybych si najala
dvacet párů koní,
můj vínek zelený
žáden nedohoní.

Dybych si zapřáhla
sto padesát vozů,
můj zelený vínek
žádný nedovezú.

Neplač, milá, neplač
o vínek zelený,
já ti koupím vínek
pěkný pozlacený.

Jak můžeš přirovnat
zlatý k zelenému?
Jak by tě přirovnal
k synku poctivému.

¹⁾ jak jsou s ním ptáčkové
přes hory letěli.

977.

Po - věz mně, sy - ne - čku, je - sli si mě ve - zmeš, a je - sli ne - vezmeš, vrať ze - le - ný vě - nec.

Pověz mně, synečku,
jestli si mě vezmeš,
a jestli nevezmeš,
vrať zelený věnec.

Já si tě nevezmu,
věnec ti nevrátím,
radši ti, má milá,
dukáty zaplatím.

Dybyš mně zaplatil
jak na trnce trnek,
ty mně nezaplatíš
můj zelený vínek.

Dybyš mně zaplatil
jak na hrušce listí,
ty mně nezaplatíš
té mé poctivosti.

Zpomeň si, synečku,
na přísahu svoju,
jak si mně přísahal
držá ruku moju.

Mělas ty, má milá,
na přísahu nedat,
mělas ty, má milá,
poctivosť zachovat.

Podívej se, milá,
na tú suchú lindu,
až se rozzelená,
teprv k tobě přindu!

Podívej se, milá,
na tú suchú březu,
až se rozzelená,
teprv si tě vezmu.

978.

Od Příbora

A na o - nych ho - rach se - je Ja - ni - ček hrach, je - ho nej - mi - lej - ši na - vra - ca k ně - mu krav.